

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ UMOWY MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM MALEZJI
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Kuala Lumpur w dniu 8 lipca 2013 r. (dalej: „Umowa”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę dnia 7 czerwca 2017 r. oraz przez Malezję dnia 24 stycznia 2018 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Malezję, dnia 18 lutego 2021 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Umowy mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Umowę. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Umowy i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równoległe z Umową, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Umowy zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Umowy. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Umowie (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Umowa”,

„Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Malezji: 1 czerwca 2021r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Umowy począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Umowy. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W wyniku zastrzeżenia złożonego przez Malezję zgodnie z art. 35 ust. 6 Konwencji MLI, art. 35 ust. 4 nie będzie miał zastosowania.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2024 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia 2024 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Malezję:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Malezji, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2024 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Malezję, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia 2024 r.

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: [http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-
implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf](http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf);
- w języku francuskim: [http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-
multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-
fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf](http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf).

Tekst Konwencji MLI w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Malezją zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2023 r. poz. [•].

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: [http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-
mli-signatories-and-parties.pdf](http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf).

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

UMOWA
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM MALEZJI
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

RZĄD RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
ORAZ
RZĄD MALEZJI

[ZASTĄPIONY przez art. 6 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,]~~

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zastępuje tekst odnoszący się do zamiaru eliminowania podwójnego opodatkowania w preambule niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [*niniejszą Umową*], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Umowie*] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1 ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Następujący art. 3 ust. 1 (zmodyfikowany przez ust. 3) Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

Dla celów [Umowy], dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek z [Umawiających się Państw], będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa], ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez to [Umawiające się Państwo] jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa]. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo [Umawiającego się Państwa] do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa].

ARTYKUŁ 2 PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, bez względu na sposób ich poboru.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą w szczególności:

- a) w przypadku Malezji:
 - i) podatek dochodowy; oraz
 - ii) podatek dochodowy od ropy naftowej;(zwane dalej "podatkami malezyjskimi");

- b) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych;(zwane dalej "podatkami polskimi").

4. Niniejsza Umowa ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania niniejszej Umowy obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3 OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenie „Malezja” oznacza terytoria Federacji Malajskiej, wód terytorialnych Malezji, dna morskiego i jego podglebia, przestrzeń powietrzną nad tymi obszarami oraz obejmuje każdy rejon rozciągający się poza granice wód terytorialnych Malezji, dna morskiego i podglebia tego obszaru, który został lub może zostać określony zgodnie z prawem Malezji oraz z prawem międzynarodowym jako obszar, nad którym Malezja wykonuje suwerenne prawa lub jurysdykcję dla celów badania i eksploatacji zasobów naturalnych, zarówno organicznych jak i nieorganicznych;
 - b) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;
 - c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Polskę i Malezję;
 - d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
 - e) określenie „spółka” oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
 - f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - g) określenie „obywatel” oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną mającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które utworzone zostało na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo

Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

- i) określenie „właściwy organ” oznacza:
- i) w przypadku Malezji, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- oraz
- ii) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

2. Przy stosowaniu niniejszej Umowy w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie, jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa, przy czym znaczenie określenia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4 MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, jego jednostkę terytorialną, władzę lokalną lub ich organ ustawowy. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

- a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;

- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
 - d) jeżeli osoba ta jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.
3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5 ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
- a) siedzibę zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat; oraz
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Plac budowy, prace konstrukcyjne, instalacyjne lub montażowe stanowią zakład tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż sześć miesięcy.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:
- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiejkolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w literach a) do e), pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 - działa w imieniu przedsiębiorstwa i ma, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo ma w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo ma zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6 DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego używania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomości.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomości przedsiębiorstwa oraz dochodu z majątku nieruchomości wykorzystywanego do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7 ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby prowadził taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. W przypadku braku odpowiednich informacji pozwalających na ustalenie zysków przypisanych do zakładu przedsiębiorstwa, podatek może być obliczony w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład, zgodnie z prawem tego Państwa, poprzez dokonanie oszacowania na podstawie dostępnych informacji, w takim zakresie, w jakim dostępne informacje pozwalają na to i zgodnie z zasadą niniejszego artykułu.

5. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Dla celów poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli zyski zawierają dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8 TRANSPORT MORSKI I LOTNICZY

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, ale tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału we wspólnym przedsięwzięciu.

ARTYKUŁ 9 PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub
 - b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa - i odpowiednio opodatkowuje - zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwooma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków, o ile to Państwo uzna taką korektę za uzasadnioną. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą.

ARTYKUŁ 10 DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, dywidendy takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i zgodnie z prawem tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć pięciu procent (5 %) kwoty dywidend brutto. Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.
3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dochód z udziałów (akcji).
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonych w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków spółki, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]¹

~~[6. Korzyści wynikające z niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie udziałów (akcji) lub innych praw, z tytułu których~~

¹ Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 27. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art.12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 7 Umowy. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

~~dywidenda jest wypłacana, było wyłącznie uzyskanie korzyści wynikających z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.}~~

ARTYKUŁ 11 ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć dziesięciu procent (10 %) kwoty brutto tych odsetek.
3. Bez względu na postanowienia ustępu 2:
 - a) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie podlegają zwolnieniu w tym Państwie, jeżeli odsetki te są wypłacane w związku z jakąkolwiek pożyczką lub kredytem udzielonym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, Rządowi pierwszego Umawiającego się Państwa, jego jednostce terytorialnej lub władzy lokalnej lub ich organowi ustawowemu;
 - b) odsetki powstające w Polsce podlegają zwolnieniu od opodatkowania w Polsce, jeżeli są wypłacane:
 - i) Rządowi Malezji;
 - ii) Rządom stanów;
 - iii) władzy lokalnej;
 - iv) organom ustawowym;
 - v) the Bank Negara Malaysia (the Central Bank of Malaysia); oraz
 - vi) the Export – Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);
 - c) odsetki powstające w Malezji podlegają zwolnieniu od opodatkowania w Malezji, jeżeli są wypłacane:
 - i) Rządowi Polski;
 - ii) jakiegokolwiek jednostce terytorialnej lub władzy lokalnej w Polsce;
 - iii) organom ustawowym;
 - iv) Narodowemu Bankowi Polskiemu; oraz
 - v) Bankowi Gospodarstwa Krajowego w Polsce.
4. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu. Określenie to nie

obejmuje żadnego dochodu, który jest traktowany jak dywidenda stosownie do artykułu 10.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, ma w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a rzeczywistym beneficjentem bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]²

~~[8. Korzyści wynikające z niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie wierzytelności, z tytułu której odsetki są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści wynikających z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych wierzytelności.]~~

ARTYKUŁ 12 NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

² Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 27. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 7 Umowy. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć ośmiu procent (8 %) kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania wszelkich praw autorskich, w tym prawa do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin, oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radiu lub telewizji), wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej lub know-how.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, ma w Umawiającym się Państwie zakład bądź stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład bądź stała placówka są położone.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych, płacona za korzystanie, prawo lub informację przekracza z jakiegokolwiek powodu kwotę, którą osoba wypłacająca należności i rzeczywisty beneficjent uzgodniłyby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]³

~~[7. Korzyści wynikające z niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie praw, z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści wynikających z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.]~~

**ARTYKUŁ 13
OPŁATY ZA USŁUGI TECHNICZNE**

1. Opłaty za usługi techniczne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacone osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie opłaty za usługi techniczne mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent opłat za usługi techniczne ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć ośmiu procent (8 %) kwoty opłat za usługi techniczne brutto.

3. Określenie „opłaty za usługi techniczne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju płatności na rzecz jakiejkolwiek osoby, innej niż osoba zatrudniona przez osobę dokonującą płatności, w związku z jakimikolwiek usługami technicznymi, zarządczymi lub doradczymi.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent opłat za usługi techniczne, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą opłaty za usługi techniczne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną, a opłaty za usługi techniczne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

5. Uważa się, że opłaty za usługi techniczne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca opłaty za usługi techniczne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, ma w Umawiającym się Państwie zakład bądź stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty opłat za usługi techniczne i zapłata tych opłat jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że opłaty za usługi techniczne powstają w tym Państwie, w którym zakład bądź stała placówka są położone.

³ Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 27. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 7 Umowy. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą opłaty za usługi techniczne a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota opłat za usługi techniczne, przekracza z jakiegokolwiek powodu kwotę, którą osoba wypłacająca opłaty za usługi techniczne i osoba uprawniona uzgodniłyby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]⁴

~~[7. Korzyści wynikające z niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie usług, z tytułu których opłaty za usługi techniczne są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści wynikających z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych opłat.]~~

ARTYKUŁ 14 ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiąmane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa ma w drugim Umawiającym się Państwie lub majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie wykorzystuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiąmane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Zyski osiąmane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji lub udziałów w spółce, których wartość w więcej niż 50 procentach pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego, położonego w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

⁴ Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 27. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art.12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 7 Umowy. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

5. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego niż wymieniony w ustępach 1-4 podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 15 WOLNE ZAWODY

1. Z zastrzeżeniem artykułu 13, dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że ma ona stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania swojej działalności. Jeżeli ma ona taką placówkę, wówczas dochód ten może być opodatkowany w tym drugim Państwie, ale tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolne zawody" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub dydaktyczną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i biegłych rewidentów.

ARTYKUŁ 16 DOCHODY Z PRACY NAJEMNEJ

1. Z zastrzeżeniem postanowień art. 17, 19 i 20, pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, które pracodawca ma w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane w związku z wykonywaniem pracy najemnej:

- a) przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie na pokładzie statku morskiego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, podlega opodatkowaniu wyłącznie w tym Państwie;
- b) na pokładzie statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, może być opodatkowane w tym Państwie.

ARTYKUŁ 17 WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

1. Wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 18 ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 15 i 16, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w tym charakterze w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7, 15 i 16, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie będą miały zastosowania do wynagrodzeń lub zysków uzyskanych z tytułu działalności wykonywanej w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest w całości lub w części finansowany ze środków publicznych drugiego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych, władzy lokalnej lub organu ustawowego. W takim przypadku wynagrodzenia lub zyski podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym artysta lub sportowiec ma miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 19 EMERYTURY I RENTY

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 20 ustęp 2, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 20 FUNKCJE PUBLICZNE

1.
 - a) Pensje, płace oraz inne podobne świadczenia, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, władzę lokalną lub organ ustawowy osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej, władzy lokalnej lub organu ustawowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże, takie pensje, płace oraz inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Bez względu na postanowienia ustępu 1, wszelkie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, władze lokalne lub organ ustawowy osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, władzy lokalnej lub organu ustawowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże, takie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna ma w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.
3. postanowienia artykułów 15, 16, 17, 18 i 19 mają zastosowanie do pensji, płac, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, władzę lokalną lub organ ustawowy.

ARTYKUŁ 21 STUDENCI I PRAKTYKANCI

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

ARTYKUŁ 22 INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnane, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego, niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nieuregulowane w poprzednich artykułach niniejszej Umowy i powstające w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane także w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 23 UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku Malezji, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

Z zastrzeżeniem przepisów Malezji, dotyczących zaliczenia na poczet podatku malezyjskiego podatku należnego w kraju innym niż Malezja, polski podatek płacony zgodnie z ustawodawstwem Polski i zgodnie z niniejszą Umową, przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Malezji, w odniesieniu do dochodu osiągniętego w Polsce lub zysków z przeniesienia własności majątku położonego w Polsce, podlega zaliczeniu na poczet podatku należnego Malezji w odniesieniu do tego dochodu lub zysków z przeniesienia własności majątku. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części malezyjskiego podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód bądź zyski z przeniesienia własności majątku.

2. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy mogą być opodatkowane w Malezji, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków z przeniesienia własności majątku tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Malezji. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku,

obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku uzyskane w Malezji;

- b) Jeżeli zgodnie z jakimikolwiek postanowieniami niniejszej Umowy dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

ARTYKUŁ 24 RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby, obywatele tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na ich stan cywilny i rodzinny, jakich państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6, artykułu 12 ustęp 6 lub artykułu 13 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne, opłaty za usługi techniczne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

ARTYKUŁ 25

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Umową, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Umową.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

ARTYKUŁ 26

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Umowy albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków objętych niniejszą Umową w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1,

lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

ARTYKUŁ 27 CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH ORAZ URZĘDÓW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplmatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 7 niniejszej Umowy⁵:

⁵ Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 7 Umowy i dodatkowo ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW
(test głównego celu - tzw. klauzula PPT)

Bez względu na postanowienia [Umowy], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Umowy].

ARTYKUŁ 28
WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa notyfikują sobie wzajemnie, drogą dyplomatyczną, zakończenie procedur wymaganych w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Umowy. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania późniejszej z not, przy czym będzie miała zastosowanie:

- a) w Malezji, w odniesieniu do podatku malezyjskiego, do podatku należnego w jakimkolwiek roku obrachunkowym rozpoczynającym się w pierwszym dniu stycznia lub po tym dniu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie;
- b) w Polsce:
 - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie;
 - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu, do dochodów osiągniętych w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie.

2. Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu, postanowienia artykułów 25 i 26 (Procedura wzajemnego porozumiewania się i Wymiana informacji) będą miały zastosowanie od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez względu na okres podatkowy, którego sprawa dotyczy.

3. Postanowienia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Malezji o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 16 września 1977 r. przestaną obowiązywać od dnia, w którym niniejsza Umowa zacznie obowiązywać w odniesieniu do podatków, do których ma ona zastosowanie zgodnie z postanowieniami ustępów 1 i 2.

ARTYKUŁ 29 WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy przez czas nieokreślony, ale każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Umowę drogą dyplomatyczną, przekazując drugiemu Umawiającemu się Państwu pisemną notyfikację o wypowiedzeniu w dniu lub przed dniem 30 czerwca w jakimkolwiek roku kalendarzowym po upływie pięciu (5) lat od dnia, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie. W takim przypadku niniejsza Umowa przestanie obowiązywać:

- a) w Malezji, w odniesieniu do podatku malezyjskiego, do podatku należnego w jakimkolwiek roku obrachunkowym rozpoczynającym się w pierwszym dniu stycznia lub po tym dniu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym notyfikacja została przekazana;
- b) w Polsce:
 - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym notyfikacja została przekazana;
 - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym notyfikacja została przekazana.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Kuala Lumpur dnia 8 lipca 2013 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, malajskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji i stosowaniu niniejszej Umowy rozstrzygający jest tekst angielski.

PROTOKÓŁ
DO UMOWY
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM MALEZJI
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Przy podpisaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu (zwanej dalej "Umową"), niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowiąc będą integralną część Umowy:

1. W odniesieniu do Artykułu 1:

- i) Osoby uprawnione do korzyści podatkowych zgodnie z ustawą podatkową z 1990 r. o Działalności Gospodarczej na wyspie Labuan (z późniejszymi zmianami) lub jakiegokolwiek innej podobnej ustawy później uchwalonej, nie są uprawnione do korzyści przewidzianych w niniejszej Umowie.
- ii) Postanowienie punktu i) nie wyklucza jednakże zastosowania artykułu 26 niniejszej Umowy w odniesieniu do tych osób.
- iii) Postanowienie punktu i) nie ma zastosowania do spółek z siedzibą na wyspie Labuan, które w sposób nieodwołalny wybrały metodę opodatkowania zgodnie z Ustawą o podatku dochodowym 1967 (z późniejszymi zmianami).

2. W odniesieniu do Artykułu 4, ustępu 1:

Ustalono, że drugie zdanie tego ustępu nie ma na celu wykluczenia osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Malezji, do których zastosowanie ma terytorialna zasada opodatkowania.

3. W odniesieniu do Artykułu 4, 11 oraz 20:

Termin "organ ustawowy" oznacza organ powołany na podstawie ustawy przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną sprawujący czynności, które zwykle sprawuje to Umawiające się Państwo lub jego jednostka terytorialna.

Właściwy organ Umawiającego się Państwa potwierdza na żądanie właściwemu organowi drugiego Umawiającego się Państwa, czy dany podmiot jest organem ustawowym pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa.

4. W odniesieniu do Artykułu 23:

Dochody z dywidend wypłacanych z zysków malezyjskich spółek, które są zwolnione z opodatkowania w Malezji na mocy szczególnych zachęt w ramach malezyjskiego ustawodawstwa promowania rozwoju gospodarczego Malezji, które obowiązywały w dniu podpisania niniejszej umowy lub jakichkolwiek innych przepisów, które mogą być wprowadzone w Malezji w drodze modyfikacji lub w uzupełnieniu do przepisów jak dotąd uzgodnionych jako przepisy podobnego rodzaju przez właściwe organy Umawiających się Państw, podlegają zwolnieniu z opodatkowania w Polsce pod warunkiem, że udziałowiec:

- a) ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, oraz
- b) ma co najmniej 25 procent udziału w kapitale spółki wypłacającej dywidendy na dzień wypłaty dywidendy i miał lub będzie miał te udziały przez nieprzerwany 24-miesięczny okres, w którym przypada dzień wypłaty dywidendy;

Powyższy przepis przestanie obowiązywać w odniesieniu do dochodów uzyskanych po dniu 31 grudnia 2020.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół. Sporządzono w Kuala Lumpur dnia 8 lipca 2013 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, malajskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający jest tekst angielski.